

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 94/2019
23.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић, Биљане Драгојевић, Јелице Бојанић Керкез и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Шебековић, адвокат из ..., против тужених АД „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ... и Оператора дистрибутивног система „ГГ“ ДОО ..., огранак „ДД“ ..., ради накнаде по основу фактичке експропријације, одлучујући о ревизији туженог АД „ВВ“ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5132/18 од 11.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог АД „ВВ“ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5132/18 од 11.09.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог АД „ВВ“ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5132/18 од 11.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П 13/14 од 30.03.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан је тужени АД „ВВ“ из ... да тужиоцима на име накнаде за заузеће дела кат.парцеле број .../... КО ... у површини од 35м2 солидарно исплати износ од 49.350,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.03.2018. године до исплате, док је за износ од 11.760,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени Оператор дистрибутивног система „ГГ“ ДОО ..., огранак „ДД“ ..., да солидарно са туженим АД „ВВ“ из ... тужиоцима на име накнаде за делимично заузеће поменуте парцеле у површини од 35м2 исплати износ од 61.110,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени АД „ВВ“ из ... да тужиоцима на име трошкова поступка исплати износ од 232.798,00 динара, а у случају неиспуњења у остављеном року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, са законском затезном каматом од извршности пресуде до

исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженом „ГГ“ ДОО ... огранак „ДД“ ... солидарно исплате износ од 48.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5132/18 од 11.09.2018. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба туженог АД „ВВ“ из ... и потврђена пресуда Вишег суда у Крагујевцу П 13/14 од 30.03.2018. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба туженог АД „ВВ“ из ... , па је поменута пресуда у ставу трећем изреке укинута и предмет у том делу враћен на поновно одлучивање.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени АД „ВВ“ из ... је, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП), благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о ревизији туженог АД „ВВ“ из ..., Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку у коме је тужба поднета 09.04.2014. године, а правноснажна пресуда донета 11.09.2018. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади за заузеће дела парцеле због проласка далековода, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Наиме, тужени АД „ВВ“ из ... се у ревизији позива на став Врховног касационог суда који је донет на седници Грађанског одељења од 23.01.2017. године, а који се односи на правну природу накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и питање застарелости ове накнаде, који правни став се не односи на конкретан случај, с обзиром да је у овом поступку утврђено да је тужиоцима одузета имовина, односно заузет део парцеле тужиоца

ради постављања стубова далековода од стране туженог, за шта није исплаћена накнада. При томе треба имати у виду и да евентуално постојање другачије одлуке не би нужно указивало и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог АД „ВВ“ из ..., као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из изнетог произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате накнаде за заузето земљиште, поднета је 09.04.2014. године, а вредност побијаног дела је 49.350,00 динара који износ према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 115,4619 динара) не прелази динарску противвредност износа од 3.000,00 евра.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић